

ret. Jeg kender i alt Fald i Øjeblikket ikke nogen Bestemmelse, der skulde være til Hinder derfor. Skulde der staa et eller andet Sted, at det afgøres endeligt af Ministeren, bliver det jo en anden Sag. I Henhold hertil maa jeg fremdeles fraraade denne Henviisning. Er man først klar over, at det er noget nyt, der er Tale om, falder det jo tilmed ind under den Aftale, der blev truffen i Fjor, og da er det givet, at det ikke skal medtages, og jeg maa fastholde, at det er noget nyt. Det er i alt Fald ikke Ost i den Forstand, hvori dette hidtil er tagen, og hvori det er ment i Godsreglementet.

Naar det ærede Medlem til sidst fremhævede som noget skrækeligt, at det altsaa skulde slaas fast, at en Stationsforstander skulde kunne indføre en saadan ny Behandling af en Vare, som her er Tale om, vil jeg sige uden dog at kende nærmere til, hvorledes den paagældende Stationsforstander er optraadt, at i og for sig maa man prise den Mand, der har Øjnene med sig, som ikke lader sig nøje med gammel Vane, men som virkelig tager Spørgsmaalene op til selvstændig Undersøgelse, og naar han saa finder, at denne Vare, der er bleven forsendt paa en vis Maade, ikke i Virkeligheden burde forsendes paa den Maade, skal han selvfølgelig gøre Indvending og henlede sine overordnedes Opmærksomhed derpaa. Den Ting er i sin Orden. For øvrigt erklæres det jo fra Statsbanernes Side, at naar man ganske vist tidligere har modtaget den Vare, her er Tale om, Ostemasse, som Ost, er det, fordi den er bleven anmeldt som saadan paa Fragtbrevene, anmeldt som Ost og ikke som Ostemasse, det er det, der har voldet Forvekslingen.

Ordføreren (Jens Busk): Ja, det er kun en ganske kort Bemærkning. Jeg vil gøre det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) en Indrømmelse. Han har Ret i, at Skødstrup hele Tiden har været et Billetsalgssted og har andraget om at maatte blive Holdeplads. Efter at vi mange Gange have henvist Andragendet, opnaaede Beboerne den Indrømmelse fra Statens Side, at de fik bygget en Ventestal, idet de stadig beraabte sig paa, at de havde Jord. Det ærede Medlem har altsaa Ret i, at der har været Billetsalgssted hele Tiden, men de have altsaa faaet bygget en Ventestal, vistnok paa Statens Bekostning, idet de dog selv gav Jorden dertil. Det, de nu forlange, er at faa en Holdeplads med Skiftespor,

men det har Flertallet ikke kunnet gaa med til denne Gang at anbefale.

Neergaard: Da den ærede Ordfører (Jens Busk) altsaa nu har indrømmet, at han har taget fejl paa dette Punkt, kan jeg altsaa for saa vidt spare mig at tale videre om denne Sag. Jeg skal endnu blot tilføje, at det, at der er bygget en Ventestal, vel er meget rart, men det er blot ikke det, de have andraget om. Det, de have ønsket lige siden 1895—96, ja for endnu længere Tid tilbage, er at faa en Holdeplads for Godstrafik. Jeg vil gentage overfor den højtærede Minister, at selv om han kan møde op med en ret betydelig Udgift, som dette vil medføre, tror jeg paa ingen Maade, at disse Penge blive givet daarligt ud, thi der vil blive indvundet betydelige Beløb ved Godstrafikken for Statsbanerne, idet mangfoldige Mennesker, naar de dog skulle have Værerne til Vogns, hellere ville køre dem til Aarhus.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ostemasse, skal jeg atter her fastslaa, at Kerne i Sagen er den, at Ostemasse er Ost, og naar den højtærede Minister ogsaa meget rigtigt i Aarhus sagde, at det maa de sagkyndige afgøre, ved jeg ikke, hvilke bedre sagkyndige han i højere Grad vil bøje sig for, end Statens egne Mejerikon-sulenter.

N. C. Jensen: Jeg skal kun overfor den højtærede Trafikminister, der udtalte, at man maatte prise Stationsforstanderen, som havde haft et aabent Øje for at se til Bunds i Sagerne, for at der kunde slaas fast, hvad der virkelig skulde sendes som letfordærlig Vare, sige, at det er jo saare godt, at de forskellige Autoriteter have et aabent Øje for dette, men det vilde jo være for meget at forlange, at denne Stationsforstander skal afgøre, om Ostemasse er Ost, og altsaa afgøre, at den ikke skal sendes som letfordærlig Vare, og det er jo netop det, der er sket her. Og naar den højtærede Minister siger, at det ikke er Ost, men at det kun er et Raastof, hvoraf Ost bliver lavet, saa at det ikke er en Vare, der kan sendes som let fordærlig, saa vil jeg bemærke, at Mælk kan jo ogsaa siges at være et Raastof, hvoraf der laves Ost, saa at Mælk i saa Fald heller ikke kunde gaa som letfordærlig Vare. Jeg forstaaer slet ikke hele det Standpunkt ud over dette, som sagt, at nu er der truffet en Afgørelse, og den vil man ikke gaa imod. Jeg kan ikke